

til Behandling i Rigsdagen. Ogsaa med Hensyn til Refusionen af den paa Indenrigsministeriets Budget i Henhold til Loven af 29de December 1850 opførte Halsdeel af Forskiellen mellem den ved Forordningen af 15de November 1816 § 10 normerede Godtgjørelse, og den calculerede virkelige Udgift for Qvarterernes Tilveiebringelse, nærede Indenrigsministeriet Betænkkelighed ved at gaae ind paa Krigsministeriets Forslag, eftersom det høiere Beløb, som nu opføres paa Indenrigsministeriets Budget, kun bevilges under den bestemte Forudsætning, at vedkommende Commune i Birkeligheden har en Udgift af en vis Størrelse ud over den ved Forordningen af 15de November 1816 fastsatte Tact, en Forudsætning, der netop vilde falde bort ved den i Forslag bragte Omordning af dette Forhold. Der vilde saaledes af Indenrigsministeriet kun blive refunderet Krigsministeriet den ved Forordningen af 15de November 1816 § 10 normerede Godtgjørelse af 12 Rd. 16 St. aarlig for hver, og Communerne vilde aldeles blive befrieede for enhver Byrde eller Udgift, forsaavidt angaaer denne Underofficersclassens Indqvartering. En saadan Ordning af Forholdet har Krigsministeriet imidlertid fra sit Standpunkt ikke kunnet ansee tilfredsstillende. Vel er man nemlig tidligere gaaet ind paa en lignende Ordning for Officerers med Fleres Vedkommende, hvilken man i Udkastets § 36 1ste Passus har søgt bekræftet ved en udtrykkelig Lovbestemmelse; men hertil maa bemærkes, dels at der allerede tidligere paa Krigsministeriets Budget har været opført det ved Kongelig Resolution af 3die Mai 1847 normerede Tillæg til de i Forordningen af 15de November 1816 § 10 for Officerer med Flere fastsatte Qvarterpenge, dels navnlig at Misforholdet mellem de normerede Qvarterpenge og den Sum, Qvarterets Tilveiebringelse virkelig koster, aldrig har været i den Grad fremtrædende for Officeresqvarterernes, som det især i den senere Tid har været for Underofficersqvarterernes Vedkommende.

Da Krigsministeriet derhos agter at stræbe hen til, at den hele Indqvarteringslovgivning efter den nye Hærplans Vedtagelse bliver underkastet en gennemgribende Revision, kunde det formeentlig let i flere Retninger have en præjudicerende Virkning, dersom man allerede nu vedtog en Bestemmelse om Opgivelse af Landmilitæretatens Ret til at fordre Naturalqvarter for Underofficerer af Sergentsclassen, hvilken Bestemmelse, efter hvad der nu foreligger, vilde faae en ganske anden Betydning, end oprindelig af Krigsministeriet har været tilstgjet.

I Henhold til Foranstaaende tillader man sig derfor at anmode det ærede Udvalg om at ville til Lovudkastets 2den Behandling optage følgende Ændringsforslag:

1) Istedetfor 2den Passus af § 9 indfattes Følgende:

De øvrige Underofficerer og de med dem Ugestillede erholde i de Garnisonsbyer, hvor Indqvarteringen skeer efter Forordningen af 15de November 1816, frit Qvarter i Henhold til denne Forordning. Forøvrigt have de, forsaavidt der ikke tildeles dem frit Qvarter i Landmilitæretatens Bygninger, selv at sørge for deres Qvarter. — Naar frit Qvarter tildeles dem paa en af de anførte Maader, lide de derfor et Afdrag i Lønningen, som fastsattes:

2) Det 2det Punktum i § 36 „Ligeledes . . . Ugestillede“ udgaaer“.

Heri maa Udvalget erklære sig enig.

7) De tidligere Villkaar for Officererne ere efterhaanden ved særlige Bevillinger blevne saaledes forbedrede, at der neppe er Anledning til ved denne Leilighed atter at foretage nogen egentlig Forbedring, hvormod de i saa mange Henseender forandrede Organisationsforhold nødvendigvis maae medføre Ændringer i de for de enkelte Grader hidtil bevilgede Lønningsvillkaar. Udvalgets Flertal har altsaa lagt den Anskuelse til Grund, at Gjennemsnitsgagen for Officererne burde blive den samme, som den nu er.